

Ulla Winblads hemresa
från Helsingen i Mälaren
en Sommarmorgon 1769.

Säljes i Stockholm hos J. G. Björnståhl.

Alle Thielede Thielede

alle Thielede Thielede

alle Thielede Thielede

Alle Thielede Thielede

1.

Solen glimmar blank och trind,
Battnet likt en spegel;
Småningom uppblåser vind
I de fallna segel;
Wimpeln sträcks, och med en är
Dlle på en höbbåt slår;
Kerstin ur Kajutan går,
Skjuter lås och regel.

2. Stålet gnistrar, pipan tänds,

Dlle får sitt dra;
Rödret wrides, skutan wänds,
Gubben har att göra;
Under starpa bgonbryn
Grinar han mot soln i Slyn;
Kerstin, gubbens hjertegryn,
Skall nu seglen föra.

3. Seglen fladdra, skutan går,

Ferker tar sin lyra,
Lyran brummar, böljan slår,
Allt med wäld och pra;
Skutan knarkar, bräcklig, gles,
Wimplens fläckt i toppen ses,
Tuppen got så stråk och bes.
Nu slog klockan fyra.

4. Mowitz, sldt åt dem i lurn,

Som på skutan fara.
Dlle du, hwad kostar tjurn?
Lofna hwad de swara.
Hör hwar är ni hemma ni?
Ifrån Lofön komma wi
Med Orbnfater, Silleri,
Mjöl och Åplen klara.

5. Si en Julle flymtar fram,
Marjo åran lyfiar,
Med sin löfbrodd, mjölk och lam
Hon åt tullen syster,
Har i knå en bytta smör,
Kersbårs-forgen frammanför;
Marjo nu sin lofsång gör,
Snyter sig och snyftar.

6. Ulla Winblad, stratta, sjung,
Spritt wid solens stråkar,
Gåspa ej, lös upp din pung,
Ta fram band och nålar;
Fästla din Salopp igen,
Nås du? Profit lilla wån!
Si der har du Hefingen,
Ordna trån och pålar.

7. Lilla Fästman på dig ser,
Kom, min Norström lilla,
Sätt dig bredwid mej, sitt ner,
Fritt din låga stilla;
Wi ha alla lika rang.
Lustigt! hör basuners klang.
Profit och Contentement!
Dyrbar ägonwilla.

8. Kon i wassen skylt sin kropp,
Enård i wåta tågen,
Bruna Dren kastar opp
Himmel blåa wågen,
Ången står i hårlighet,
Kalfwen dansar yr och fet,
Håsten tumlar stolt och het,
Ewinet går i rågen.

9. Wid ett tråd uppå en slätt
Syns en Skylt förbida
Dagens gryning klar och lätt,
Fogelns sång och qwida;
Bakom trådet's tjocka slam
Böfkan syns och flymtar fram;

Hunden trogen som ett lam
Står wid Skyttens sida.

10. Morgon-supen, Mowis, går;
Ljusligt bbljan swallar;
Ser du Ekensberg? Gutår!
Hör hur folket trallar;
Der framsätter en sin fot,
Klotet låglorna slår mot;
Hör du dunsen af hans klot
Uti bergen skallar?

11. I en lössal kring ett stöp
Mågra buskar skratta,
Mopa trumf, och allhöp
Uti slopet fatta;
Somliga med sträckta ben
Sofwa godt och snarka ren,
Hwila hufwud mot en sten
På en blomstermatta.

12. På den flifypan, der wid strand
Sjelf Chinesen målar,
Bildar, af en nåfwa sand,
Stönsta blomster-skålar;
Uti leret brännes in
En Apelles pensel fin.
Ulla Winblad, min Cousine!
Ser du hur det prålar.

13. Säg du nu Mariåberg,
Så se längre neder,
Med en gul och bleknad färg
Sig ett tjåll utbreder.
Fönstren glittra, kännen I
Ej Salpetersjuberi?
En gång, Ulla, railleric!
Palten dit dig leder.

14. Fållom lodet på vårt djup,
Gåspa ej och nicka,
Sof ej, bryna flaskan, sup,
Djud Mamsellen dricka;

Wafna, Mowiz, ser du ei
Lazarett's palats, så säj?
Akta nåsan du på dei
För hwar wacker flicka.

15. Tornens spetsar blänka ren,
Kors och tuppar glimma,
Morgonrodnans klara sten
Syns i watten strimma;
Barnet leker gladt wid strand,
Samlar stenar i sin hand,
Slungar stenen dit ibland
Der som gåsen swimma.

16. Lofa tågen, seglen fall,
Men syns Skinnarwiken,
Med des Rojor och Castell,
Branta berg och diken;
Under små kolswarta taf
Gnålla pumpar, eld och brak,
Hästen sträcker foten spat,
Gnåggar, rådd för spiken.

17. Med sitt klappträd ner wid strand
Nigam står så låter,
Knyter till sitt förklädsband,
Och sin barm upplåter;
Barbent hon på bryggan står,
Räkmar flagen klockan står,
Flitigt sig på benet klår,
Svettig, sur och wåter.

18. Afståds godt, men hemma bäst!
Sagta låt of unna
Wattufdrarn med sin häst
Hwälswa om sin tunna;
Kärlet glittrar, hjulet går,
Sprundet sprutar, hästen står.
Om den pragt för bgat står
Sjunga de som kunna.

19. Zeppe tutar, trumman går,
Obneklockan klämtar;

Sotarn svart i skorsten står,
Hwislar, sjunger, skämtar;
Bagarn sina forgar för;
Smeden ren sin slägga rör,
Men båd' Knekt och Granadbr
Wid gewäret skämtar.

20. Skyndom dit wår hydda fins,
Gdmmom not och flöte;
Sedt uti basun, och mins
Detta glada mte.
Farwål Jörge, Truls och Hans!
Farwål flickor, spel och dans!
Ulla tog sin myrten-frans
Uti Neptuns flöte.

21. Norström stjelper sin peruk
Af sin röda skalla,
Och min Ulla, blek och sjuk,
Låt sin hjortel falla,
Klef så bredbent i paulun;
Mowig efter med basun;
Maka åt dig, Norström! Frun
Hör ju till oss alla.

Till Buteljen.

I.

Se god dag, min wån, min frände,
Se Buteljen, menar jag;
Aldrig bättre wån jag kände;
War wälkommen i wårt lag.
Gutår :;
Blif hos oss i dag. :;

2. Hur' står till min wån med eder,
Att för gladlynt synes du,
Complimenter hort jag beder,

Låt oss wackeret kysas nu.

Gutår! ::

Låt oss kysas nu. ::

3. Swar'från kommer du, min frände,
Från Mosel eller Rheu?
Från Bordeaux en' werldsens ände?
Lika godt, du är ej klen.

Gutår! ::

Godt, du är ej klen. ::

4. Långe wäntat har min strupa
Uppå dig, min gamla wän,
Res nu neder hufwudstupa
Men kom aldrig mer igen.

Gutår! ::

Kom ej mer igen. ::

5. Nå så drickom, friska busar,
Hej courage! håll god min,
Låt man halsarne bli slusar,
Der nu winet seglar in.

Gutår! ::

Winet seglar in. ::

6. Himmel, tack för mund och maga,
Men jag orkar intet mer;
Mina krafter de aftaga,
Glaset jag ej mera ser.

Gutår! ::

Jag ej mera ser. ::

7. Skicka, Subbar, efter Presten,
Jag mitt testamente gör,
Dock jag måste dricka resten,
Att jag torslig intet dör.

Gutår! ::

Intet torslig dör. ::